

POSTANOWIENIE

Dnia 20 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 20 czerwca 2024 r.,
w sprawie **J. D.**
skazanego z art. 218 § 1a k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.
kasacji wniesionej przez obrońcę
od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku
z 31 maja 2023 r., sygn. akt V Ka 677/23
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Wejherowie
z 2 listopada 2022., sygn. akt II K 555/19

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

[J.J.]

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 2 listopada 2022 r., Sąd Rejonowy w Wejherowie uznał J. D. winnym popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, z tym ustaleniem, że w przypadku E. U. oskarżony zaniechał wypłaty wynagrodzenia w łącznej kwocie 5. 660 zł, i czyn ten zakwalifikował jako przestępstwo z art. 218 § 1a k.k. w zw. z art. 12 §1 k.k. i za to, na mocy art. 218 § 1a k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z

art. 33 § 1 i 3 k.k. skazał go na karę grzywny w wysokości 300) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych.

Na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę oskarżonego oraz pełnomocnika oskarżycielek posiłkowych D. B. , E. U. , I. L. i J. M, Sąd Okręgowy w Gdańsku, wyrokiem z 31 maja 2023 r., sygn. akt V Ka 677/23, utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Kasację od wyroku wniósł obrońca skazanego i zarzucił rozstrzygnięciu naruszenie art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., a mianowicie tego, że sąd odwoławczy był nienależycie obsadzony albowiem sąd wydał wyrok w składzie jednego sędziego podczas gdy przepis art. 29 § 1 in fine k.p.k. w zb. z art. 449 § 2 k.p.k., w zb. z art. 14fa ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych są niezgodne z art. 10 ust 1, art. 32 ust. 1, art. 45 ust. 1 Konstytucji RP.

W odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy, zważył, co następuje.

Kasację należało oddalić jako oczywiście bezzasadną.

Zgodnie z treścią art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść oskarżonego można wnieść jedynie w razie skazania za przestępstwo na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, a w sytuacji skazania na inną karę niż kara bezwzględnego pozbawienia wolności, dla możliwości wniesienia kasacji przez stronę, konieczne jest podniesienie zarzutu opartego na jednej z przesłanek wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k. Taka sytuacja ma miejsce w przedmiotowej sprawie. W tym miejscu przypomnieć należy, że wystąpienie którejkolwiek podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 k.p.k. musi być rzeczywiste, a nie pozorne. Skarżący a treści wywiedzionej kasacji wskazuje, że sąd odwoławczy był nienależycie obsadzony, z uwagi na to, że apelacja została rozpoznana w składzie 1-osobowym.

Wbrew jednak twierdzeniom obrońcy, w sprawie nie wystąpiła bezwzględna przyczyna odwoławcza, określona w art. 439 § pkt 2 k.p.k.

Zgodnie z art. 449 § 2 k.p.k. - jeżeli postępowanie przygotowawcze zakończyło się w formie dochodzenia oraz w sprawach z oskarżenia prywatnego, sąd odwoławczy orzeka na rozprawie jednoosobowo, chyba że zaskarżone

orzeczenie sąd pierwszej instancji wydał w innym składzie niż w składzie jednego sędziego. Jest to wyjątek od ogólnej zasady ustalania składu sądu odwoławczego, wyrażonej w art. 29 § 1 k.p.k.

W myśl art. 14fa ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych - w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19, oraz w okresie roku po ich odwołaniu w sprawach rozpoznawanych według przepisów ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego o przestępstwa zagrożone karą pozbawienia wolności, której górna granica nie przekracza 5 lat, na rozprawie apelacyjnej sąd orzeka z składu jednego sędziego, jeżeli w pierwszej instancji sąd orzekał w takim samym składzie. Należy również zwrócić uwagę na przepisy intertemporalne, tj. art. 6 ustawy z dnia 20 kwietnia 2021 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2021, poz. 1023). Zgodnie z treścią tego przepisu, w sprawach, w których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy rozpoczęto przewód sądowy na rozprawie apelacyjnej, sąd orzeka w składzie dotychczasowym do czasu zakończenia postępowania w tej instancji. Ustawa nowelizująca, wprowadzająca art. 14fa specustawy COVID-19, weszła w życie w dniu 22 czerwca 2021 r.

Kluczowe znaczenia dla ustalenia właściwych przepisów określających skład sądu ma więc zagrożenie przewidziane dla danego typu przestępstwa (występek zagrożony karą nieprzekraczającą 5 lat pozbawienia wolności) oraz czy przewód sądowy na rozprawie apelacyjnej rozpoczął się do dnia 21 czerwca 2022, czy później.

Z powyższych rozważań wynika więc, że w przedmiotowej sprawie dotyczącej przestępstwa zagrożonego karą grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2, w której przewód sądowy na rozprawie apelacyjnej rozpoczął się po 21 czerwca 2022 r., skład sądu odwoławczego normuje treść art. 14fa ust. 1 ustawy covidowej, a nie art. 29 § 1 k.p.k. w zw. z art. 449 § k.p.k.

Wobec oddalenia kasacji, wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia, stał się bezprzedmiotowy.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.
O kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnięto na podstawie art. 637a k.p.k.
w zw. z art. 636 § 1 k.p.k.

[J.J.]

[ał]